

Miquel Clotas és EA - 3 FYQ

En Miquel Clotas i Gibert va nèixer a La Bisbal, encara que ja fa molts anys que viu a La Creueta, i si Déu vol, ara al desembre farà 71 anys. L'afició preferida d'en Miquel i en la que passa moltes hores és la ràdioafició, però també li agraden molt els escacs i anar en bicicleta.

Quants anys fa que viu a La Creueta?

Ara fa uns 32 anys.

I com és que va venir aquí a viure?

Nosaltres estàvem a Girona, però al noi li sortien ens viroles al coll per culpa de la humitat. El metge li va receptar que havia d'estar en un lloc sec com que vam trobar això vam decidir venir a viure aquí.

Quants fills té?

Tinc dos fills: un noi i una noia, i dos nets, que també els hi agrada molt els escacs i la radioafició, encara que són petits. La noia és infermera a l'Aliança i el noi ara porta el taller.

Nosaltres li fem l'entrevista sobretot per l'afició que té a la radioafició. Com és que va arribar a ser radioaficionat?

És degut a que jo vaig fer tota la guerra amb això.

Un oficial de telègrafs, en vista que les coses es mostraven una mica dubtoses i que en qualsevol moment podia esclatar la guerra, li va dir al meu pare que seria bo que jo i el meu germà aprenguéssim telegrafia, i així va anar la cosa. El meu germà no ho va voler fer, però jo vaig dir que sí per provar-ho. Vaig estar 10 mesos anant dues hores cada dia a casa seva.

I llavors va venir la guerra?

Sí. Després de 10 mesos ja em van demanar per la quinta, que era la quinta del biberó, i

com que havia anat a classes de telegrafia em van fer un certificat personal conforme rebia 35 paraules per minut.

On el van fer anar?

Em van fer anar a una acadèmia de Granollers. Allà m'hi van fer estar 3 mesos i llavors qui no aprovava els exàmens li donaven un fusell. Jo em vaig quedar de monitor a l'acadèmia 3 mesos però després vaig anar en unes llanxes d'Arenys de Mar. Amb aquestes llanxes havem d'anar a l'altura de Mallorca, parar motors i estar a la deriva amb els seus dies i nits, i llavors al sentir els motors dels júnquers de Palma ja avisàvem i com que amb una brúixola sabíem cap on anaven donàvem l'alarma i els antiaeris ja els esperaven i després hi havia els bombardejos.

Un cop acabada la guerra vaig passar a França a un camp de concentració i al cap d'un temps em vaig apuntar per tornar a Espanya, i aquí em van destinar a un altre camp de concentració. Però llavors ja era un altre tractament perquè havíem tornat voluntaris a Espanya.

I com va ser que va començar amb la radioafició?

Això de la ràdio ara farà 8 anys. Un company anava a classes de telegrafia. Jo ja feia més de 40 anys que no tocava un manipulador però em vaig animar a anar-hi i així vaig tornar a refer el que ja havia oblidat. Vaig fer un examen de telègrafs i em van donar l'indicatiu de C, que és Charlie. Hi ha tres classes d'indicatius, com els carnets de conduir, el de 1.ª és el A, el de 2.ª és el B i el de 3.ª és el C.

Alguna vegada n'ha ensenyat?

Sí, he preparat a molts. M'agradava perquè així feia amics i amistats.

És molt difícil aprendre'n?

Es necessiten moltes hores. Quan els ensenyes els has d'anar explicant com s'ha de fer cada lletra i això no es paieix amb poc temps. Com a mínim es necessiten tres mesos.

I com és que ha triat aquesta afició i no una altra?

El ràdioaficionat és una persona que li agrada estar a casa. Estant a casa tens moltíssims amics. Es una cosa que acompanya molt si estàs a casa i t'aparta d'altres cabòries. Però has de tenir molta paciència, és essencial.

En quin país és que hi ha més ràdioaficionats?

A Rússia n'està ple. Allà els protegeixen bé. Després al Japó, EEUU, Iugoslàvia, Txecoslovàquia, i al Nord d'Europa: Noruega, Finlàndia... també n'hi ha molts.

Què és per vostè la radioafició?

És un conjunt de contactes que es fa a fi i efecte de fer cada vegada més amistats, més amics i relacions. Jo he fet 8.650 contactes, i per tant són 8.650 amics que tinc, encara que alguna vegada n'hi ha algun de repetit i ho saps pel distintiu.

Quina funció fa el ràdioaficionat en la societat?

La funció és molt impor-

tant en la societat quan hi ha desastres: terratrèmols, inundacions... Quan hi va haver les inundacions de València, el meu noi, que fa fonia, va rebre moltes trucades dels afectats perquè comunicessin a les seves famílies que estaven bé. Llavors trucava als familiars i així col·laborava per la seva tranquil·litat.

Llavors, jo també em vaig trobar amb un cas amb un vaixell holandès mercant que estava a prop de Lisboa. Jo estava fent un contacte i de cop vaig sentir un sos. Li vaig dir al que estava comunicant i així va plegar. Vaig agafar les dades del

